Getekend door eenzaam-zijn in soorten lijden
of flink tekenen en kleuren buiten de lijnen!

Door de jaren heen geloof ik steeds sterker in de 'zelfredzaamheid' van de mens.
Eén van mijn slogans is: "ik heb een ego, en daar ben ik trots op". Dit ego mag niet verward worden met egoïsme of narcisme.
Mijn ego is een 'wapen' en een 'pantser' tegelijk die me in staat stellen om een zeker zelfbeschermingrecht binnen de maatschappij af te dwingen.

Ik heb me nooit willen wentelen in zelfbeklag. Alhoewel mijn levenspad niet altijd over rozen liep. Ik heb de nodige klappen moeten incasseren en ben vaak op mijn bek gegaan en met mijn kop tegen de muur geknald. Maar telkens krabbelde ik weer overeind.
Door het steeds te blijven geloven in eigen krachten, ben ik vrij goed geslaagd in het leven. Mijn prachtige relatie, mijn kinderen die hun weg hebben gevonden, tal van fijne vrienden en mijn carrière(?) zijn hiervan de bewijzen. Ik ben een uiterst tevreden en gelukkig mens.

Er zijn mensen die me benijden, anderen daarentegen loven me om hetgeen ik bereikt heb. En al deze mensen reik ik een hand. Maar de meesten willen mijn hand niet omdat 'ze' niet willen afzien en knokken. Ze durven niet vloeken tegen en tegelijk genieten van het leven.

Lijden is een feit. Iedereen lijdt. Lijden is niet altijd fysieke pijn. Vaak is psychisch lijden ondraaglijker dan fysiek lijden.
Maar als je niets anders in het leven ziet dan je lijden, dan blijf je levenslang een lijder.

Kun je lijden verzachten door een kunstwerk te maken, of er een gedicht over te schrijven, of door er voortdurend met lotgenoten over te praten? Misschien (?).
Kun je lijden verzachten door uit de cirkel te treden en flink buiten de lijntjes te tekenen en te kijken naar al het moois wat het leven te bieden heeft? Moet je leren genieten van het leven, ondanks de vaak afkeurende opinie van de goegemeente? Zeer zeker!

Erover praten helpt. Maar je mag niet als een 'lijder' gebrandmerkt door het leven gaan. Durf te zondigen en durf 'foert' te zeggen tegen regeltjes en reglementen. Zoek een leider die meegaat in je lijden. Een mentor die je de andere kant van de 'maan' laat zien en die de zon op je gezicht laat schijnen. Iemand die je leert 'houden' van het leven.
Kijk elke morgen in de spiegel en stel deze vraag: "wat kan ik vandaag voor mezelf doen?"
Bak eens een taart of een vlaai en leer alzo dat er nog andere smaken bestaan dan alleen maar de smaak van brood.
Denk altijd positief en ruim. Doch wees selectief. En als je valt, sta dan weer recht en ga verder. De horizon geeft geen begin en geen einde. Zo moet ook de beleving van een mensenleven zijn.
Programmeer zoveel mogelijk je eigen (levens)programma en schop wild om je heen. Het helpt. Waarvan akte.

Louis

oktober 2012